

VILJA-TUULIA HUOTARINEN

Hit

Tanulom, hogyan kell uralni az életet

*a közelben hamarosan kihunyó nap
oldalára borult tudásrendszer*

nem ismerem a rítusokat most, amikor szükségem lenne rájuk

*csak a reklám szőke fiúja
bújik az ölembe, a fiú papírarany illata
akár az emberé*

Indulás

*Egyszer láttam a vonatablaktól egy szarvast,
ahogy egy sziklafalra próbálta újra és újra felhúzni magát*

*ennek már huszonkilenc éve
ma történt*

*A szenvedéssel nem tehetünk mást
mint hogy magunkévá fogadjuk*

Áldozat

Kiskoromban képeskönyvet lapozgattam, a virágos tapétának dőlve

reméltem, hogy mindjárt eltűnök

*a képen egy lány és egy elvarázsolt rózsza, egy lány és egy elvarázsolt rózsza
egyre kisebb és kisebb a rózsza szirmai között*

és egy madár, egy nagy holló figyelt a rózsza mellett vérbeborult szemekkel.

Ez nem igaz, mondta nagymama, ez soha nem történt meg.

*De a lány nem tágitott, a rózsza szirmai összezsugorodtak
míg a legutolsót, a legkisebbet sem lehetett már látni.*

És a madár, a nagy holló kint várt, hogy kinyissam az ajtót:

*Csőrével feltépte a hasam ne aggódj, semmi baj
csak halottnak tettetem magam*